

A Debreceni Ítéltábla, mint harmadfokú bíróság a Debrecenben, 2017. február 28. napján tartott nyilvános ülésen meghozta a következő

v é g z é s t:

A csalás büntette és más bűncselekmények miatt **I. r. vádlott** és társai ellen indított büntető ügyben a Miskolci Törvényszék, mint másodfokú bíróság 2016. október 18. napján kihirdetett 3.Bf.913/2015/27. számú ítéletének a **II. r. vádlott**ra vonatkozó részét helybenhagyja azzal, hogy a polgári jogi igény biztosítására visszatartott ingóságokat e vádlott részére rendeli kiadni.

A harmadfokú eljárásban 10 000 (tízezer) Ft, **II. r. vádlott**at terhelő bűnügyi költség merült fel.

A vádlott tartózkodási helye: ... szám.

I n d o k o l á s

A Miskolci Járásbíróság a 2015. június 18. napján kelt 29.B.177/2013/165. számú ítéletével ...né - időközben - **II. r. vádlott**at társtettesként elkövetett csalás büntette és bűnsegédként elkövetett hamis magánokirat felhasználás vétsége miatt halmazati büntetésűlt 4 év börtönben végrehajtandó szabadságvesztésre és 4 év közügyektől eltiltásra ítélte. Rendelkezett a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról, valamint az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról. Elbírált a sértett polgári jogi igényét, amelynek biztosítására a II. r. vádlottól lefoglalt ingóságokat visszatartotta. Kötelezte a II. r. vádlottat a vele szemben felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

Az elsőfokú bíróság marasztaló határozatot hozott **II. r. vádlott** három társával szemben is.

Fellebbezések folytán a Miskolci Törvényszék, mint másodfokú bíróság valamennyi vádlottra felülbírált a járásbíróság ítéletét és a 2016. október 18. napján kelt 3.Bf.913/2015/27. számú ítéletében - bizonyítás felvételét követően - **II. r. vádlott**at az ellene bűnsegédként elkövetett hamis magánokirat felhasználás vétsége miatt emelt vád alól - bűncselekmény hiányában - felmentette. A II. r. vádlott szabadságvesztés büntetését és a közügyektől eltiltás mellékbüntetését 2-2 évre enyhítette.

Az elsőfokú határozat a másodfokú ítéletben írt változtatásokkal az I. r., a III. r., valamint a IV. r. vádlottakkal szemben 2016. október 18. napján jogerőre emelkedett.

II. r. vádlott és védője 3 napot fenntartva fellebbezést jelentettek be a törvényszék ítéletével szemben, elsősorban a megállapított csalás büntette alóli felmentés végett, másodsorban a büntetés további enyhítése céljából.

Az ügyész tudomásul vette a másodfokú ítéletet.

A fellebbviteli főügyészség az átiratában a vádlotti és a védői jogorvoslatot alaptalannak ítélve a másodfokú ítélet helybenhagyására tett indítványt.

Az ítéletábra, mint harmadfokú bíróság a jogorvoslattal megtámadott másodfokú ítéletet a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (a továbbiakban: Be.) 393. §-a alapján nyilvános ülésen bírálta felül **II. r. vádlott** vonatkozásában - minthogy a harmadfokú eljárás lehetőségét a Be. 386. § (1) bekezdés c/ pontja biztosította -. A Be. 387. §-ának (1) bekezdésére figyelemmel megállapította a (2) bekezdés szerinti teljeskörű felülbírálat keretében, hogy mind az első-, mind a másodfokú bíróság az eljárást a perjogi szabályokat betartva folytatta le. A törvényszék észlelte az elsőfokú határozat részbeni megalapozatlanságát, ezért tárgyalást tartott, melynek során igazságügyi írásszakértői véleményt szerzett be és tanúkihallgatásokat fogantatosított.

A másodfokú bíróság által felvett részbizonyítás adatai és az iratok tartalma alapján helyesbített és kiegészített tényállás mindenben megalapozott és a Be. 388. §-ának (1) bekezdése értelmében a harmadfokú bíróság számára irányadó.

Ez az irányadó tényállás a védő által a harmadfokú eljárásban bemutatott okirati bizonyítékok, továbbá az ítéletábra által beszerzett új erkölcsi bizonyítvány alapján csupán a II. r. vádlott személyi körülményeit és előéletét érintő körben a Be. 388. §-ának (2) bekezdése alapján a következőkkel kiegészítendő:

- **II. r. vádlottat** a Miskolci Járásbíróság 2013. szeptember 20. napján jogerős 29.Fk.105/2013/69. számú ítéletével társtettesként, dolog elleni erőszakkal, kisebb értékre elkövetett lopás büntette miatt 1 év 4 hónap börtönbüntetésre ítélte, amelynek végrehajtását 2 évre felfüggesztette. A bűncselekmény elkövetési ideje 2012. augusztus 9. napja volt.
- **II. r. vádlott** - mint közfoglalkoztatott - Miskolcon aban dolgozik, ahol közfoglalkoztatási bére havonta 81 530 Ft.
- A II. r. vádlott háztartásában nevelt ... (2013. október 23.) nevű gyermek asthma megbetegedésben szenved.

Az ítéletábra számára irányadó tényállás alapján **II. r. vádlott** büntetőjogi felelősségének a megállapítására a csalás büntette vonatkozásában helyesen került sor. E cselekmény jogi minősítése törvényes. A harmadfokú eljárásban a vádlott és a védő felmentést célzó jogorvoslata eredményre nem vezethetett, hiszen eltérő tényállást kizárólag a bizonyítékok felülmérlegelésével lehetett volna csak megállapítani, amire megalapozott tényállás esetén nincs törvényes lehetősége az ítéletábrának.

A törvényszék a tárgyaláson felvett bizonyítás eredményeként a hamis magánokirat felhasználása vétsége tekintetében kizárólag felmentő rendelkezést hozhatott, melyet nem támadott a vádhatóság sem.

II. r. vádlott esetében feltárt bűnösségi körülményeket értékelve, figyelemmel a bűncselekmény elkövetésétől a jogerős elbírálásáig eltelt több mint 5 év időmúlás jelentős nyomatékára, a törvényszék által 2 évvel enyhített büntetés a mellékbüntetéssel együtt összhangban áll az elkövetett bűncselekmény tárgyi súlyával, az érintett vádlott társadalomra veszélyességével, ezért szükséges, de elegendő is a büntetési cél eléréséhez. Az ítéletábra erre figyelemmel nem talált törvényes lehetőséget a büntetés további enyhítésére, utalva itt a II. r. vádlottnak a vagyon elleni bűncselekmény elkövetésében játszott meghatározó szerepére is, minthogy valamennyi javára szóló körülmény a másodfokú bíróság által maradéktalanul értékelést nyert.

II. r. vádlott korábban már állt bíróság előtt, így a személyi körülményei nem tekinthetők olyannak, amely abba az irányba mutatott volna, hogy a büntetés célja annak végrehajtása nélkül is elérhető lenne [Btk. 85. § (1) bekezdés]. Erre figyelemmel a védő ezt célzó indítványa nem foghatott helyt.

A Btk. 2. §-ának alkalmazása kapcsán a harmadfokú bíróság egyetértett azzal, hogy az elbíráláskor hatályos 2012. évi C. törvény rendelkezései kerültek alkalmazásra, hiszen ennek a feltételes szabadságra vonatkozó szabálya kedvezőbb a II. r. vádlottra.

Az elsőfokú bíróság az ítéletében a polgári jogi igény biztosítására különböző - az eljárás során a II. r. vádlottól lefoglalt - ingóságokat tartott vissza a Be. 157. § (1) bekezdése alapján. A másodfokú bíróság e rendelkezést kiegészítette a Be. 157. § (2) bekezdésére figyelemmel, azonban nem rögzítette, hogy ha a magánfél nem kér végrehajtást, akkor kinek kell kiadni a visszatartott értékeket.

Az ítéletábra a nyomozati iratok I. kötetében található iratok alapján, amennyiben erre sor kerül, akkor az ingóságokat **II. r. vádlottnak** rendelte kiadni, hiszen tőle kerültek lefoglalásra [Be. 155. § (2) bekezdésére nemcsak a lefoglalás megszüntetéséről, de a kiadásáról szóló rendelkezés meghozatalát is előírja szabályként].

Mindezekre figyelemmel az ítéletábra, mint harmadfokú bíróság a törvényszék ítéletét a jelzett pontosításokkal a Be. 371. §-ának (1) bekezdése értelmében helybenhagyta.

A harmadfokú eljárásban felmerült bűnügyi költségről szóló rendelkezés a Be. 381. § (1) bekezdésén alapul.

Végezetül rögzítésre került az érintett vádlott tartózkodási helyének a címe.

Debrecen, 2017. február 28.

Dr. Elek Margit sk. a tanács elnöke, Dr. Diószegi Attila sk. előadó bíró,
Dr. Szabó József sk. bíró

Záradék:

A Miskolci Törvényszék 3.Bf.913/2015/27. számú ítélete az ítéletábra végzésével **II. r. vádlott** vonatkozásában jogerőre emelkedett és végrehajtható.

Debrecen, 2017. február 28.

Dr. Elek Margit sk.
a tanács elnöke